

J., Hladik M., Hude J., Hočevan J., Kalčič A., Kerčon A., Klinc J., dr. Kulavic A., vitez Langer F., Mehora J., Mohar M., Novak J., Ogulin A., Polak J., Povše J., vitez Pstros E., Russ F., Schiebel A., dr. Skedl J., Tršelič J., Volčič J., Vrtačič A., baron Wampolt' pl., Umstadt F., Zorko F.

Poddružnica Bohinj.

Gg. Mesar J., predstojnik, Arh J., Korošec B., Mencinger J., Odar A., Pekovec J., Pretnar J., Rozman J., Smukavec J., Sodja J., Stare A., Stare P., Zupanec T., Žvan J., mlekarke zadruge v bohinjski Bistrici, Bitinjah, Češnjicah, Nomeni, Polji, Ravneh, Nemškem Rovtu, Savici, Starih Fužinah.

Poddružnica Jesenice.

Gg. Schrey A., predstojnik, Ambrožič M., Artelj B., Ažman J., Dremel A., Hlebanja J., Hribar J., Keršič J., Klinar J., Modic J., Pečar G., Rabič M., Rasinger M., Rasinger P., Robič J., Ruard V., Šoklič A., Treun A.

Poddružnica Ilirska Bistrica.

Gg. Ličan A., predstojnik, Dekleva L., Domicelj A., Fischer H., Jelovšek A., Križaj N., Ličan J., Pavlič D., Ponikvar A., Škrjanec J., Tomšič J., Zarnik M.

Okolica ljubljanska.

Gg. Babnik J., Dolenc J., Fine A., Gams J., Golob F., Govekar F., Kavčič L., Levičnik J., Matjan J., Ogorelec V., Peruzzi M., Praprotnik F., Wild J.

Poddružnica Tržič.

Gg. Železnikar A., predstojnik, Mally K., Mally P., Valjavec A.

Poddružnica Zatičina.

Gg. Jaklič Št., predstojnik, Adlešič J., baron Apfaltrern R., Borštnik J., Drobnič A., Jenko L., Košak F., Kunstelj F., Lileg A., Miklavčič F., Pajk F., dr. Pavlič Ig., Petek A., Poklukar J., Rojec A., Svetec L., Špendal J., baron Tauferer B., Zorec J.

Premiranje goveje živine v Postojni.

Premiranje goveje živine v Postojni, katere je bilo v ponedeljek dne 10. t. m., se je prav vrlo obneslo. Prignanih je bilo 7 bikov, 39 krav in 31 junic. Živina je bila splošno prav lepa in največ muricodolskega plemena; tudi rejena je bila in lepo snažna.

Obdarovani so bili sledeči posestniki: Premijo za lepe bike so dobili:

Peter Kraigher iz Kraš,
Janez Korče iz Hoterdršice,
Anton Kovšca iz Planine in
Anton Franetič iz Dolenje vasi.

Premijo za lepe junice so dobili:

Anton Gnjezda iz Unca,
Jožefa Zadnik iz Koč,
Janez Kobal iz Slapa in
Janez Posega iz Stare vasi.

Premijo za lepe krave so dobili:

Anton Jeršan iz Unca,
Tomaž Tolazzi iz Logaca,
Alojzij Lavrenčič iz Postojne in
Josip Brus iz Logaca.

Prodaja plemenske govedi (muricodolskega to je, sivega rodú).

bode prva letos v Ljubljani, in sicer na dan občnega zbora kmetijske družbe, to je, 26. maja popoldne ob 2. uri na dvorišču gostilne pri „Bavarskem dvoru“.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe
v Ljubljani 5. maja 1886.

Zemljepisni in narodopisni obrazi.

Nabral Fr. Jaroslav.

29.

S Hvara na Krk.

(Dalje.)

Kmalu po tem smo začutili močen udarec vetra. Parobrod se je nagnil, in en val pljuske po njem, zapeni se, kakor da je pobesnil in razlije se. Vse je bilo tiho, samo voda se je slišala, ko je letala po palubi, med tem, ko se je parobrod valjal na desno in levo, dokler ni odtekla. Sedaj se je zaslišal vik in krik doli v salonu, ženske so ihte in deca je plakala. Prikaže se sobničar, glavo ima prebito, in obrisuje kri, ki mu leze po desni strani lica.

„Kaj pa to?“ povprašam ga.

„E, nič hudega. Doli se valjajo vsi škrateljci. Vse leži navprek, deca in žene, kupice in steklenice, človek ne vé, ali bi se jezil ali smijal, ali bi omiloval otolčene glave ali škodo.“

Skočil sem doli pogledat, kako je. Ni bilo baš posebne nesreče, ali utegnili bi se bila zgoditi. Predno je navalil oni strašni udarec vetra, sedeli so potniki lepo mirno okolo miz in se razgovarjali, nekateri pa igrali. A ko je veter opledel, koj je bilo vse v neredu. Na divanu sem zagledal starca, zvijsal se je in pipal po rebrih, ženske so javkale, tolažile deco in jej obetale vse mogoče, da bi jo upokojile.

Burja je pihala čedal e močneje, valovi so rastli neprestano, zbog velike dimljavine, ki se je vzdigovala iz morja in vila po parobrodu, nisi mogel videti nikamor. Valovi so se lomili parobrodu ob bok, penili se in pljuskali preko njega, in na palubi je bilo vse mokro. Jaz sem gledal neprestano ta veličajni prizor, videl sem od blizo prirodo razdraženo, prirodo v njeni stvarni manifestaciji sile, nasilja in besnila. Kedar se je malo poleglo, ogovori me kapitan: „Ali vam nisem pravil! Burja se je razhudila. Začela je v petek briti, in brila bode cel teden.“

„E, pa vendar ne! Kaj petek, to je vraža.“

„Brez zamere, gospod. Petek, petek! Mi pomorci smo stare vere. Poslušajte me. Burja je prišla naenkrat, kakor da si jo iz rokava iztresel, in ne bode koj utihnili. Oblaki leté in se podé kot coprnice.“

Ali kapitan vendar ni uganil vremena. Obrnilo se je na bolje. Zagledali smo otok Korčulo, in srečno smo se vsidrili v korčulski luki.

Korčula ni veliko mesto, ali slovi daleč po jadranskem morju. Svoje dni je bila tekunica samih Benetk. Tudi dandanes se vrlo trudi, da premaga zadržke in ovire, katere so jej napravili neugodni časi. Kakor pripovedujejo starodavni Grki in Latinci, tesala je Korčula ladije prej kakor kdo drug na jonskem in jadranskem morju. Starodavni pisatelji nam pripovedujejo, da so Liburnijci in Sikulci dobivali ladije s Korčule, ki je bila vsled tega jako premožna. Tit Livij sporoča, kako so med Mletom in Korčulo potolkli Korčulani rimsko bro-

dovje, in koliko sta takrat trpela M. Oktavij in C. Antonij.

Pozneje so začeli Benečani zavidati blagostanje Korčuli. Da jo izrinejo s pota, kaj so učinili? Kar naravnost in očitno napasti je, to vendar ni kazalo, tudi ni bilo najmanjšega vzroka, zato so udarili po stranskem potu. Imovitejše stanovnike so obsuli s plemstvom, plemičem pa ni bilo dopuščeno baviti se z obrtnijo. In pod to krinko blagodarnosti uničila je Venecija Korčulo, zabodla jo je kar v srce. Ostal jej je skver do današnjega dne, in na njem se še tešejo in popravljajo velike ladije.

Predno je zora zabelila, prestala je burja. Kedar se je zdanilo, bilo je morje mirno in tiho, in na palubo je prilezlo polno potnikov. Deca se je veselila, odrasčeni pa so se razgovarjali o sinočni burji.

Ko je jelo solnce zahajati, bili smo pred gruško luko. Jaz sem hitel v Dobrovnik. Ne bodem opisoval ga, ne bodem navajal čuvstev, katera so se mi pojavljala v duši, kedar sem stopil na ta blaženi kraj, kjer se je narodna muza popela do tolike višine, kjer sta se porodila Bošković in Getaldi, kjer je peval Gundulić, kjer je umrl Palmotić. Dobrovnik, te jugoslovanske Atene, ta božanstveni žrtvenik, ki predstavlja staro veličino, čegar spomini so zabeleženi s kamenom na jadranskem morju, zapisani v znanosti z zlatimi črkami, z uzvišeno besedo v božanstveni pesmi, stoji kot most med srednjim in novim vekom. Prihrul je vihar in porušil vso domovino; porušil je tudi Dobrovnik. Podlegel je tudi on neizbeživi osodi, katera zadeva mesta in narode, katera jih vzdiguje in naposled pobije na tla. Tako se vek za vekom ponavlja povest človeška. Padel je Dobrovnik kot nezavisna državica, ali on je ostal še vedno pri svojem narodu kot oni perivoj, ki so nam ga predniki zapustili, da bi ne pozabili, kakošni so oni bili. Cvetje njegovo še ni zvenelo in tudi ne bode, ono razsipa vonjavo ne daleč in široko po vsi domovini naši.

Kedar sem nekoliko ogledal Dobrovnik, povrnil sem se okolo polnoči na ladijo. Ker nisem bil potov vajen in je bilo tema, zašel sem. Slučajno sem naletel na nekoga delavca, ki je šel z Gruža v mesto. Poprosil sem ga, naj mi pokaže pravi pot. Spremil me je prav do parobroda. Hotel sem mu stisniti mal dar v roke. „Bog ne daj, ne, ne, mi Dobrovčani vemo, kje neha uljudnost, in kje se začinja dolžnost.“ Pozdravi in odide.

„Ne čudite se, gospod“, omenil mi je naslednjega dne kapitan, ko sem mu bil to povedal. „Tudi fakini so vam v Dobrovniku uljudni.“

Danes ni bilo one zoprne gnječe. Prišlo je tudi nekaj menihov, in mornarji so si jeli šepetati, da bode zopet burja. Pa je ni bilo. Ugleдали smo Lakromo, ta lepi perivoj nesrečnega Maksa. Na desno je odprto nam jadransko morje. Mornarji zatrjujejo, da jadransko morje je huje in nevarneje od Črnega morja. Tako je! Ako se ondi zgodi več nesreč, zgodi se jih zategadel, ker je ondi trgovina živahnejša, kakor na jadranskem morju. Ako je na Črnem morju „grego-levanat“ nadloga in strahota mornarju, na jadranskem morju je pa burja šiba božja. Prižvižga ti, ko se je najmanj nadjaš. Ako ne prevrne ladije, potrga jej jadra kot pajčevino. O burji veli pregovor, da se rodeva v Senju, na Reki da živi, a v Trstu da umira. Ali Dalmacija se ne jemlje v ozir, kakor da bi tu ne bilo burje. Trda bi se godila ladijam na jadra, da ni Dalmacija posejana z dobrimi lukami in zalivi. (Konec prih.)

Politične stvari.

Iz državnega zbora.

Prva seja državnega zbora po velikonočnih praznikih dne 5. maja t. l. vršila se je pri ne ravno zanimivem dnevnem redu precej živahno.

Koj začetkom seje spominjal se je predsednik dr. Smolka dné 28. aprila umrlega gališkega poslanca viteza Apolinara Hoppen-a, ki je bil dolgo vrsto let zastopnik gališkega velikega posestva okraja Strijskega, delaven, pošten, dobrotljiv in obče spoštovan.

Dalje storil je obljubo na mesto umrlega Zatorskega za mesto Krakovo izvoljeni poslanec dr. Maksimilijan Machalski.

Poslancu isterskemu dr. Milevoj-u dovoli se odpust 6 tednov.

Vlada naznanja, da je finančna postava za l. 1886. in pa postava, po kateri država prevzame železnice Prage-Duks in Bodenbach v svoje oskrbovanje oziroma jo kupi, dobila Najvišje potrjenje. Potem naznani predsednik zbornici na novo došle predloge, med temi one, ki zadevajo pogodbo z Ogersko, dalje zbornici došle peticije, katere bo predsedništvo po različnosti vsebine izročilo dotičnim odsekom.

Potem rešijo se poročila legitimacijskega odseka o volitvah 8 poslancev, namreč gledé poslancev Hochhau-ser, Ghon, Rapaport, Pohnert, Izidor Zotta, Mandyczewski, Fischer in Hübner.

Te volitve se vse po predlogih odsekovih potrdijo brez ugovora.

Dalje rešile so se poročila peticijskega odseka. Pri teh poročilih nastale so deloma obširne razprave, prav živahna pa je postala razprava pri prošnji okrajnega zastopa Winterberg za omejitev privoljenja za ženitve. Poročevalec Kreuzig stavil je v imenu odsekovem predlog: „O tej prošnji prestopi se na dnevni red, ker to spada v področje deželnih zborov.“

K tej prošnji govoril je prvi naš poslanec Klun obširno in temeljito, kakor bodo čitatelji naši razvideli iz govora Klunovega, katerega priobčimo posebej od besede do besede.

Proti predlogu odsekovemu in poslancu Klunu govoril je najprej Nitsche, Pattai, potem za predlog odsekov Lienbacher, dalje zopet nasproti Pattai in zopet poslanec Klun. — Dalje govoril je Heilsberg proti predlogu naglasujoč, da se mora zoper veliko breme občin pomagati z drugimi postavami, na pr. o preskabljevanji ubogih, o domovinstvu in drugih postavah; konečno oglašil se je za predlog odsekov tudi knez Schwarzenberg, ki je prošnjo izročil naglasujoč, da omejitev ženitev želijo enako česki kot nemški njegovi volilci.

Konečno bil je predlog odsekov, o čegar prvem in drugem delu se je posebej glasovalo, sprejel nespremenjen.

Dalje rešile so se še nekatere druge manj pomenljive prošnje.

Konečno prebrala se je tudi interpelacija poslanca dr. Foreggerja v zadevah celjske sodnije, katera se glasi tako:

V seji 32. te visoke zbornice izrekel je gospod poslanec Miha Vošnjak očitaje, da se imeniki porotnikov c. kr. okrožne sodnije celjske sestavljajo nepravilno in sumičil je predsednika tega sodnega dvora in pa komisijo za izžrebanje porotnikov, ki je polovicoma sestavljena iz sodnikov prav nedvomljivim načinom, da neredno postopajo. V odgovorjanji na to očitaje in sumičenje se vodju pravosodnega ministerstva v 54. seji